

Liefdevol gedenken wij

Jan Haarhuis

sedert 22 januari 1992 weduwnaar van
ANNIE HAARHUIS – TRIENEN

*Geboren te Geesteren(Ov.) op 12 februari 1926 en
overleden op 8 januari 2005.*

*Na een plechtig gezongen uitvaart op 12 januari d.o.v.
in de parochiekerk van de H. Pancratius te
Geesteren(Ov.) hebben wij zijn lichaam te ruste gelegd
op het parochiële kerkhof aldaar.*

Pa werd geboren als oudste zoon in een gezin dat 8 kinderen telde. Op jonge leeftijd was al duidelijk dat hij de ouderlijke boerderij zou voortzetten. Dit werd een zware taak toen zijn moeder plotseling op jonge leeftijd overleed. Op dat moment stond hij samen met z'n vader voor de zware taak om de boerderij en het gezin te runnen.

Pa trouwde met moeder, Annie Trienen, en uit hun huwelijk werden 5 kinderen geboren. Gelukkige tijden braken aan en we hadden het goed met z'n allen. Het was een groot geluk dat Alwie besloot de boerderij voort te zetten. Plannen voor de toekomst werden gemaakt. Groot was de schok toen Alwie op jonge leeftijd overleed; gemaakte plannen vielen in duigen en er leek geen toekomst meer te zijn. Toch werd de kracht gevonden om door te gaan. Er werd een nieuwe woning gebouwd samen met Renate en Henk. Maar weer sloeg het noodlot toe, ma overleed na een langdurige ziekte op 56-jarige leeftijd.

Mede door de steun van de familie, burens en bekenden probeerde je het leven weer op te bouwen en glans te geven. Groot was de bewondering dat je dit, ondanks alle tegenslagen en een kwakkelende gezondheid toch lukte. Het deed je pijn dat de boerderij niet werd voortgezet, maar je was realistisch.

Het deed je goed dat je één van je dochters naast je had als steun en toeverlaat. De reis naar Lourdes en de reisesjes van de Zonnebloem deden je goed en je kon uren vertellen over hetgeen je had gezien en meegemaakt.

Maar ook het wekelijks bezoek aan de dagopvang in de "Kampboer" en de wekelijkse kaartavondjes met de burens waren momenten om naar uit te zien.

De ramp in Azië hield je bezig, mede om het feit dat je in je dienstjaren op Sumatra was geweest. Je herkende vele plaatsen en leefde mee met deze mensen die zo zwaar waren getroffen.

*Pa, we hopen dat je in de hemel weer herenigd
bent met ma en Alwie. Je leven was niet
altijd gemakkelijk, ondanks dat probeerde je
er steeds het beste van te maken.*

Rust zacht.

.....

Wij danken u voor de steun die u ons heeft gegeven na het plotseling overlijden van onze pa en opa.

Kinderen en kleinkinderen

Geesteren(Ov.), 12 januari 2005
Denekamperweg 51